

SENTÈNCIA 98-09 DE 25 DE FEBRER DE 1998

EXPROPIACIÓ FORÇOSA. No es reconeix una iniciació *ope legis* del procediment expropiatori pel simple transcurs de determinats terminis de s de l'aprovació d'un pla d'obres o serveis que afecti la propietat privada.

Ponent: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència de data 10 de juliol de 1997 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va declarar inadmissible la demanda formulada pel Sr. Josep A.B. contra el M.I. Govern, en la que demanava que es declarés que aquest darrer ha de pronunciar-se sobre el procediment que s'emprarà per a l'adquisició de determinat terreny de la seva propietat, afectat pel projecte d'eixamplament de la carretera general núm. 2, a la zona de l'Aldosa (Canillo), així com sobre les condicions i terminis en que es durà a terme l'esmentada adquisició.

La sentència impugnada considera que la petició formulada per l'agent davant el Govern és una manifestació del dret de petició que reconeix l'article 23 de la Constitució, que només obliga l'Administració a acusar-ne rebut, i que el silenci que aquesta ha mantingut no té el valor d'un acte administratiu que resulti susceptible de ser impugnat davant la jurisdicció administrativa.

2.- Disconforme l'agent amb aquesta resolució, va interposar recurs d'apel·lació l'1 de setembre de 1997, el qual fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 2 d'octubre següent. El recurs es fonamenta en que el projecte d'eixamplament de la carretera general núm. 2 suposa una càrrega sobre la finca de la seva propietat, que es troba afectada per aquesta obra, i que aquesta situació no pot perllongar-se indefinidament, ja que li causa evidents perjudicis econòmics.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat per l'agent se'n va donar trasllat al M.I. Govern, que el va contestar mitjançant escrit presentat el 21 d'octubre de

1997, en que sol·licita la seva desestimació i la confirmació íntegra de la sentència impugnada, per entendre que aquesta resulta plenament ajustada a Dret.

4.- El dia 11 de desembre de 1997 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar allò més adient a la defensa de llurs interessos.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons ho disposa l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La pretensió que formula la part agent té per objecte que es declari judicialment que el M.I. Govern ha de pronunciar-se sobre el procediment que pensa seguir per a l'adquisició dels terrenys de l'actor que resulten necessaris per a l'eixamplament de la carretera general núm. 2 a la zona de l'Aldosa (Canillo), així com sobre el termini i condicions en que es durà a terme aquesta adquisició.

En termes generals, és clar que la privació singular de la propietat o d'altres drets patrimonials, per raons d'utilitat pública, i singularment per a l'establiment d'obres i serveis públics de tota mena, es realitza d'una manera característica a través del procediment expropiatori, en el marc del qual els interessats poden arribar als acords que estimin convenients sobre l'import de la indemnització que correspongui (article 21 de la Llei d'expropiació).

Ara bé, en l'estat actual de la legislació andorrana no es reconeix una iniciació *ope legis* del procediment expropiatori pel transcurs de determinats terminis des de l'aprovació de qualsevol pla d'obres o serveis públics que afecti la propietat privada. Com ja va declarar aquesta Sala en la sentència núm. 95-48 de 19 de desembre de 1995 (Puigcernal c/ Canillo), el moment en que cal entendre consumada l'expropiació és aquell en que té lloc l'ocupació dels béns, de manera que abans d'aquest moment els afectats només tenen una expectativa de dreta a la finalització del procediment expropiatori.

En conseqüència, no resulta legalment exigible que l'Administració iniciï els tràmits de l'expropiació dins d'un termini determinat, transcorregut el qual sigui possible una injunció establerta pels tribunals. Per tot això, el present recurs d'apel·lació ha de ser íntegrament desestimat, i confirmada la sentència apel·lada en els seus propis termes.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix::

-Desestimar el recurs d'Apel·lació que formula el Sr. Josep A.B. contra la sentència dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles el 10 de juliol de 1997, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.